

Sygn. akt II K 323/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Andrzej Janowski

Protokolant: sekr. Agnieszka Krzewska

przy udziale As. Prok. Prokuratury Rejonowej w Szczytnie Anny Szelugi-Skłódowskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 12.01 i 16.02. 2017 roku sprawy

D. G., córki C. i Z. z domu K., ur. (...) w S.

oskarżonej to, że:

w dniu 13.04.2016 r. w m. P., pow. (...) przewoziła samochodem osobowym marki C. (...), nr rej. (...) (...)importowane wyroby akcyzowe bez przedstawienia ich organowi celnemu, bez uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, nieoznaczonymi jednostkowymi cenami detalicznymi w postaci 21 paczek papierosów (w tym 20 paczek marki B. (...) oraz 1 paczka marki L. (...)) oraz 20,4 kg krajanki tytoniowej, narażając w ten sposób Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w postaci: cło – 19 zł, podatek akcyzowy 350 zł, podatek VAT – 92 zł (papierosy) oraz podatek akcyzowy – 15649 zł (krajanka tytoniowa) na łączną kwotę uszczupień: cło – 19 zł, podatek akcyzowy – 15999 zł, podatek VAT – 92 zł,

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 91 § 1 i 4 kks w zb. z art. 65 § 1 i 3 kks w zb. z art. 54 § 1 i 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

I. oskarżoną D. G. uznaje za winną zarzucanego jej czynu, który kwalifikuje jako przestępstwo skarbowe z art. 91 § 1 i 4 kks i art. 65 § 1 i 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks i za to na podstawie art. 65 § 3 kks w zw. z art. 7 § 2 kks skazuje ją na karę 115 (stu piętnastu) stawek dziennych grzywny z ustaleniem wysokości stawki dziennej na 85 (osiemdziesiąt pięć) złotych;

II. na podstawie art. 30 § 2 kks i art. 31 § 5 kks orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa 1 paczki papierosów marki L. (...), 20 paczek papierosów marki B. (...) oraz 20 foliowych worków z zawartością 20,4 kg zmielonego suszu roślinnego, opisanych w wykazie dowodów rzeczowych na k. 33 akt sprawy i zarządza ich zniszczenie;

III. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżoną w całości od zapłaty kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżona D. G. jest karaną 50-letnią mieszkanką S., utrzymującą się z wykonywania prac dorywczych w zakresie krawiectwa i uzyskującą z tego tytułu dochody w kwocie około 1.000 zł miesięcznie.

W dniu 13 kwietnia 2016 r. około godziny 14:00 oskarżona D. G. jechała drogą krajową nr (...) ze S. w kierunku C. nienależącym do niej samochodem marki C. (...) o nr rej (...) (...). W miejscowości P. została zatrzymana do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Straży Granicznej w związku z podejrzeniem, że przewozi ww. samochodem wyroby

akcyzowe bez polskich znaków akcyzy. W wyniku przeszukania pojazdu, którym poruszała się oskarżona ujawniono w nim 20 worków foliowych z krajanką tytoniową, 20 paczek papierosów marki B. oraz 1 paczkę papierosów marki L. (...).

D. G. od dłuższego czasu lat leczy się psychiatrycznie, przyjmuje leki psychotropowe. Z opinii sądowno-psychiatrycznej sporządzonej przez biegłych lekarzy psychiatrów wynika, że w chwili czynu zdolność oskarżonej do rozpoznania znaczenia czynu oraz zdolność do pokierowania swoim postępowaniem nie była zaburzona w rozumieniu art. 31 § 1 i 2 k.k. Nadto biegli stwierdzili, że oskarżona nie cierpi na chorobę psychiczną, upośledzenie umysłowe czy też organiczne zaburzenia osobowości.

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o dowody :

- częściowo wyjaśnienia oskarżonej D. G. 337-337v, 355-355v, 57

- zeznania świadka: J. G. k. 364-364v, 280v;

- dokumenty : protokół przeszukania pojazdu C. (...) o nr rej (...) (...) k. 8-10, wykaz dowodów rzeczowych k. 33, protokół oględzin wyrobów tytoniowych k. 51-52, dane o karalności k. 59, pismo z Urzędu Celnego w O. z dnia 15 kwietnia 2016 r. dot. taryfikacji celne zabezpieczonych wyrobów akcyzowych k. 46-48, dane o sytuacji majątkowej i rodzinnej oskarżonej k. 282-283, opinia sądowno-psychiatryczna k. 350-351.

Oskarżona D. G. nie przyznała się do zarzucanego jej czynu. W toku postępowania przygotowawczego odmówiła składania wyjaśnień. Na rozprawie podała, że samochód którym jechała w dniu kontroli drogowej nie jest jej własnością, na co dzień porusza się należącym do niej samochodem marki S. (...), który był podówczas zepsuty. Użycie w tym dniu samochodu marki C. było wyjątkowe. Nie wiedziała nic żeby w samochodzie tym ukryte były jakieś papierosy lub tytoń. Nie jechała w sprawie papierosów i tytoniu. W związku z tym, iż choruje ona na boreliozę jechała do mężczyzny, mającego większą wiedzę na temat tej choroby i sposobów jej leczenia, w celu uzyskania porady. Mężczyznę tego, mieszkającego w miejscowości Ż., poleciła oskarżonej jej znajoma K. S. (1).

(wyjaśnienia k.337-337v,355-355v,57).

Sąd zważył, co następuje :

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwolił na ustalenie, że oskarżona D. G. dopuściła się zarzucanego jej czynu, a jej działanie było zawinione. Sąd nie dopatrywał się okoliczności, które wyłączałyby winę oskarżonej, bądź też w inny sposób wykluczały jej odpowiedzialność karną (była w pełni poczytalna mając świadomość tego co czyniła – co było przedmiotem opinii biegłych lekarzy psychiatrów – k. 350-351. Sąd wnioski zawarte w opinii w pełni podzielił, nie dopatrując się jakichkolwiek przesłanek, które ewentualnie mogłyby podważyć rzetelność czy fachowość biegłych).

Wyjaśnieniom oskarżonej w części, w której podała, że nie wiedziała, że w samochodzie C. znajdują się papierosy i tytoń, a w momencie zatrzymania jechała nie w związku z przewozem wyżej wymienionych wyrobów akcyzowych, lecz wyłącznie w celu zasięgnięcia porady odnośnie choroby Sąd nie dał wiary, oceniając je jako wykrętne i naciągane, stanowiące jedynie wyraz przyjętej przez nią linii obrony. Na wiarę zasługiwała jedynie ta ich w część, w której podała, że w dniu kontroli kierowała samochodem, który do niej nie należał.

Wyjaśnieniom oskarżonej przeczą zeznania J. G. (k. 364-364v), funkcjonariusza Straży Granicznej, osoby obcej, wykonującej czynności służbowe, niezainteresowanej w bezpodstawnym pomawianiu oskarżonej. Świadek, w związku z kontrolą samochodu marki C. użytkowanego przez oskarżoną feralnego dnia, ujawnił w nim papierosy i tytoń bez polskich znaków akcyzy. Z jego zeznań wynika, że oskarżona na miejscu zapytana o znalezione wyroby akcyzowe w żaden sposób nie zaprzeczyła, że należą one do niej, nie udzieliła w tym zakresie żadnej konkretnej odpowiedzi, była nerwowa, starała się zmienić temat. Co więcej z zeznań tego świadka wynika, że nie uzyskał od oskarżonej informacji odnośnie tego, że kierowany przez nią pojazd nie jest jej własnością i korzysta ona z niego tego dnia tylko wyjątkowo. W świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego takie zachowanie oskarżonej na miejscu kontroli jest

całkowicie nielogiczne. W ocenie Sądu oczywistym jest, że gdyby D. G. rzeczywiście nie miała wiedzy co znajduje się w kierowanym przez nią pojeździe (co przewozi), to zapytana o te wyroby akcyzowe natychmiast, na gorąco oświadczyłaby, że nie ma z nimi nic wspólnego, że nic o nich nie wiedziała, a użytkowanym samochodem jedzie wyjątkowo, udając się do znajomego w celu uzyskania porady i już wówczas mogła odsunąć od siebie podejrzenia o związek z tymi wyrobami. Szczególnego uwypuklenia wymaga, co wskazano powyżej, iż D. G. próbowała skierować rozmowę z wyżej wymienionym świadkiem na tematy neutralne, co wskazuje, iż starała się w żaden sposób nie odnosić do okoliczności związanych z zarzucanym jej czynem, co jest działaniem skrajnie irracjonalnym, skoro twierdzi ona, iż nie miała świadomości, że w samochodzie znajduje się tytoń i papierosy. Jest to tym bardziej oczywiste, jeśli się uwzględni uprzednią karalność oskarżonej (k.59) oraz jej notowanie za podobne czyny (k.49), z czego wynika, że musiała ona zdawać sobie sprawę z konsekwencji jakie ją mogą spotkać w związku z ujawnieniem papierosów i tytoniu w kierowanym przez nią C..

Z zeznaniami świadka korespondują niekwestionowane przez strony, sporządzone przez powołane do tego osoby, w sposób przewidziany przez prawo, a przez to wiarygodne dokumenty w postaci protokołu przeszukania pojazdu C. (...) o nr rej (...) (...) (k. 8-10), wykazu dowodów rzeczowych (k. 33), protokół oględzin wyrobów tytoniowych (k. 51-52) oraz pisma z Urzędu Celnego w O. z dnia 15 kwietnia 2016 r. dot. taryfikacji celnej zabezpieczonych wyrobów akcyzowych (k. 46-48). Z dokumentów tych wynika ponad wszelką wątpliwość, że w dniu 13 kwietnia 2016 r. oskarżona przewoziła samochodem C. (...) paczek papierosów oraz 20,4 kg krajanki tytoniowej, bez polskich znaków akcyzy i bez oznaczenia ich jednostkowymi cenami detalicznymi.

Wersję D. G. potwierdziła w swych zeznaniach jej znajoma, świadek K. S. (1) (k. 355v-356). Zeznała ona, że oskarżona jechała na spotkanie z wujkiem świadka w celu uzyskania pomocy-porady odnośnie jej choroby. Jednakże do spotkania nie doszło, gdyż oskarżona zatrzymana została przez policję. K. S. (1) nie chciała podać bliższych danych swojego wujka, ażeby nie angażować go w sprawę. Sąd nie dał wiary zeznaniom tej świadek. Zdaniem Sądu po prostu złożyła ona takie zeznania w poczuciu solidarności z oskarżoną – swoją znajomą, z którą ma stały kontakt, chroniąc ją w ten sposób przed odpowiedzialnością za popełniony czyn. Nadto pomiędzy relacjami oskarżonej i świadka istnieje zasadnicza sprzeczność negatywnie rzutująca na prawdziwość relacji obu kobiet. Otóż z wyjaśnień oskarżonej wynika, że K. S. (1) miała razem z nią jechać do tego wujka, ale nie doszło do tego, gdyż zawsze świadek coś wypadło, albo oskarżona nie mogła jechać, albo świadek. Tymczasem K. S. podała początkowo, że spotkanie z jej wujkiem nie było umówione. Rozpytana o to wskazała odmiennie, że spotkanie wprawdzie było z wujkiem umówione, ale nie było tak, żeby była wcześniej umówiona z oskarżoną na wspólny wyjazd do wujka, lecz do niego nie mogło dojść, gdyż ciągle im coś wypadło. Podała, że umówiły się, że tego konkretnego dnia pojadą razem, z uwagi jednak na to, że dziecko świadka zachorowało, oskarżona pojechała sama.

Ponadto zeznaniom tej świadek przeciwstawić należy zeznania świadka J. G., z których nie wynika, ażeby oskarżona w czasie kontroli podała jakkolwiek niezwiązany z przewozem wyrobów akcyzowych cel podróży.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał D. G. za winną tego, iż w dniu 13 kwietnia 2016 r. w miejscowości P. przewoziła samochodem osobowym marki C. (...) o nr rej. (...) (...) importowane wyroby akcyzowe bez przedstawienia ich organowi celnemu oraz bez uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, nieoznaczone jednostkowymi cenami detalicznymi w postaci 21 paczek papierosów (w tym 20 paczek marki B. (...) oraz 1 paczka marki L. (...)) oraz 20,4 kg krajanki tytoniowej, narażając w ten sposób Skarb Państwa na uszczuplenie należności publiczno-prawnych w postaci: cła – 19 zł, podatek akcyzowy 350 zł, podatku VAT – 92 zł (papierosy) oraz podatku akcyzowy – 15649 zł (krajanka tytoniowa) na łączną kwotę uszczupień: cło – 19 zł, podatek akcyzowy – 15999 zł, podatek VAT – 92 zł.

Czyn oskarżonej zakwalifikować należało jako przestępstwo skarbowe z art. 91 §1 i §4 k.k.s i art. 65 §1 i §3 k.k.s. w zw. z art. 7 §1 k.k.s.

Za powyższy czyn Sąd na podstawie art. 65 §3 k.k.s. w zw. z art. 7 §2 k.k.s. wymierzył jej karę 115 stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 85 złotych.

Przy wymiarze kary jako okoliczność obciążającą Sąd uznał uprzednią karalność oskarżonej za przestępstwo podobne (dane o karalności k.59). Sąd uwzględnił także stosunkowo niedużą ilość przewożonych wyrobów akcyzowych, nie dopatrując się przy tym żadnych innych szczególnych okoliczności łagodzących.

Określając wysokość grzywny Sąd uwzględnił, że oskarżona nie posiada wprawdzie stałego dochodu, jednakże utrzymuje się z wykonywania prac dorywczych, jest współwłaścicielką domu jednorodzinnego o powierzchni 400 m² oraz właścicielką działek o statusie użytków rolnych i terenów rekreacyjno-wypoczynkowych, na utrzymaniu ma dwoje pełnoletnich, studiujących dzieci (dane o sytuacji majątkowej i rodzinnej oskarżonej k. 282-283), nie jest niezdolna do podjęcia zatrudnienia, nie ciąży na niej wysokie zobowiązania finansowe.

Sąd uznał, iż karą adekwatną do wagi popełnionego przez oskarżoną przestępstwa jest kary grzywny w wysokości wyżej wskazanej. Taka kara, w ocenie Sądu, spełni swe zapobiegawcze i wychowawcze cele w stosunku do oskarżonej oraz uwzględniając potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa umocni również poszanowanie prawa w społeczeństwie, zwłaszcza w środowisku oskarżonej, wskazując dobitnie, iż przestępstwo jest nieopłacalne.

W oparciu o art. 30 §2 k.k.s. i art. 31 §6 k.k.s. Sąd orzekł przepadek zabezpieczonych w sprawie papierosów i tytoniu, zarządzając jednocześnie ich zniszczenie.

Z uwagi na sytuację materialną oskarżonej, uwzględniając obowiązek uiszczenia grzywny, Sąd zwolnił ją w całości od ponoszenia kosztów sądowych.